

ZONERING

principe 4 in de permacultuur

Het zoneringsprincipe is een hulpmiddel voor de ruimtelijke indeling van een terrein. Hiermee maak je logische en praktische verbindingen tussen verschillende elementen door hun plaatsing op het terrein ten opzichte van het centrum – of meerdere centra. Een handige zoneringsprincipe ondersteunt de werking van je hele systeem, en spaart tijd en energie.

De zones verschillen van elkaar in de intensiteit van het gebruik en het beheer. Hoe meer jij een element gebruikt en nodig hebt, en hoe meer een element jou nodig heeft, hoe dichterbij het centrum wilt hebben. En vice versa. Met de zoneringsprincipe geven we een ruimtelijke structuur aan de 'energie' op de plek zelf.

We onderscheiden 5 zones, die allemaal staan voor een 'idee'

Als invulling van de respectievelijke zones kun je hieraan denken:

zone 0: Basics bij de hand

huis en bewoners, huisdieren, energie, water

zone 1: Intensieve aandacht (evt. vaker dan 1x per dag)

kruiden, salades, kiembakken, gevoelige planten, buitenkraan, haardhout

zone 2: Iets minder intensief (dagelijks of iets minder vaak)

kippen, konijnen, compost, moestuin, groente & fruit met meer ruimte, vijver, werkplaats

zone 3: Basisvoedsel

granen, aardappels, boomgaard, kleinvee, wateropslag, kleine houtteelt, windsingels, stallen

zone 4: Extensief beheer

grootvee, grotere houtteelt, vooral inheemse vegetatie

zone 5: 'Wildernis' (minimaal beheerd)

recreatie, rijkdom natuurlijke diversiteit
integratie in elke zone, op elke schaal

Extra:

Meerdere centra, en ook veel gebruikte paden, kunnen eigen zones krijgen.

Niet alleen afstand bepaalt geschiktheid voor bep. zones (zones zijn geen concentrische cirkels), ook oa. bodemgesteldheid, combinatie met sectorgegevens enz.